

УДК 378.018:005.44

*Присяжнюк К. В., здобувач вищої освіти;
Василенко В. Ю., канд. наук з соц. ком.,
старший викладач кафедри інформаційних систем управління,
Донецький національний університет імені Василя Стуса*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ключові слова: міжнародні здобувачі, глобалізація, вища освіта, культурний обмін, інтернаціоналізація.

Вступ. Інтернаціоналізація у вищій освіті – це надзвичайно важливий процес, оскільки він допомагає закладам вищої освіти розширювати горизонти, підвищувати якість освіти та сприяти міжнародному розвитку. Успішні проекти інтернаціоналізації в цьому контексті передбачають ініціативи та стратегії, які посилюють міжнародний вимір університетів та коледжів. Ці проекти спрямовані на підготовку здобувачів до глобалізованого світу, сприяння культурному різноманіттю та підвищення академічної майстерності.

Актуальність. Інтернаціоналізація закладів вищої освіти має важливе значення в сучасному світі, адже світ стає все більше взаємопов'язаним. Інтернаціоналізація дає змогу підготувати здобувачів та викладачів до роботи в глобальному середовищі, розвивати міжнародні зв'язки та підвищувати культурну компетентність. Інтернаціоналізація відкриває доступ до ширшого спектру навчальних програм, ресурсів та можливостей для здобувачів і викладачів. Міжнародні дослідницькі проекти та співпраця з іноземними ученими сприяють розвитку наукової спільноти та обміну знаннями. Інтернаціоналізація допомагає привертати здобувачів з різних країн, що збагачує навчальне середовище та сприяє культурному обміну. Загалом інтернаціоналізація сприяє підвищенню якості освіти, розвитку культурного розмаїття та сприяє готовності людей працювати в умовах глобального світу.

Одним із прикладів успішної інтернаціоналізації закладів вищої освіти є стратегія, яку використовують багато міжнародних університетів для побудови ефективної міжнародної співпраці з іноземними університетами та установами. Це стосується кількох ключових аспектів:

- Міжособистісні стосунки: університети ініціюють і розвивають міцні міжособистісні стосунки з іноземними колегами. Ці відносини будуються на довірі та взаємній повазі, створюючи основу для успішного міжнародного партнерства [1].
- Стратегічне планування: установи розробляють комплексні стратегії інтернаціоналізації, узгоджуючи свої зусилля з національними пріоритетами, як от економічне зростання та національна безпека. Цей стратегічний підхід гарантує, що зусилля з інтернаціоналізації є цілеспрямованими та інтегрованими в ширші цілі [2].

- Залучення викладачів: успішна інтернаціоналізація часто передбачає участь викладачів, яких заохочують включати міжнародні перспективи у свою викладацьку та дослідницьку діяльність. Ця взаємодія сприяє створенню насиченого та різноманітного академічного середовища [3].

- Залучення іноземних здобувачів: можливість зарахувати значну кількість іноземних здобувачів посилює глобальний характер навчального закладу.

- Вплив через соціальні мережі: вся молодь наразі перебуває у цифровому світі, де контент у соціальних мережах може дуже впливати на їхні вподобання та вибір у майбутньому. Тисячі міжнародних здобувачів та випускників ведуть блоги чи тематичні зустрічі, де розповідають про студентське життя чи освітні програми, які вплинули на їхнє життя та яку користь це дало надалі.

Ці підходи демонструють, як заклади вищої освіти можуть успішно інтернаціоналізуватися, зосереджуючись на побудові відносин, стратегічному плануванні, залученні викладачів і залученні міжнародних талантів та використанні соціальних мереж.

Японія є відмінним прикладом успішної стратегії розвитку освіти. Починаючи з 1983 року, Японія впровадила політику залучення іноземних студентів, викладачів та дослідників. У 2005 році були сформульовані три ключові завдання щодо інтернаціоналізації вищої освіти: викладання дисциплін англійською мовою; залучення 300 000 іноземних студентів до 2020 року; розвиток 30 університетів як центрів інтернаціоналізації, відомих як «Global 30».

Обрані університети отримають пріоритетну фінансову підтримку в розмірі 200–400 мільйонів єн на рік протягом п'яти років, що дасть змогу кожному з них приймати від 3 000 до 8 000 іноземних здобувачів. До того ж ці університети будуть видавати дипломи студентам виключно англійською мовою та підвищать освітні стандарти за допомогою організації неяпонських факультетів.

Висновки

Спираючись на успішні проекти інтернаціоналізації вищої освіти, можемо сказати, що вони є життєво важливими аспектами для розвитку глобальної компетенції серед здобувачів, підвищення інституційної репутації та сприяння добробуту суспільства. Вони відіграють важливу роль у підготовці майбутньої робочої сили та сприянні міжкультурному взаєморозумінню. Щоб забезпечити довгостроковий успіх, до інтернаціоналізації слід підходити стратегічно, з чіткими цілями та критеріями оцінки.

Список використаних джерел

1. Європейський журнал освітніх досліджень: вебсайт. URL: <https://eujer.com/internationalization-in-higher-education-universitys-effective-promotion-strategies-in-building-international-trust> (дата звернення: 05.11.2023).
2. Інтернаціоналізація вищої освіти, виклики та можливості наступного десятиліття: вебсайт. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-56316-5_1 (дата звернення: 05.11.2023).
3. Аспекти успішної інтернаціоналізації вищих навчальних закладів: вебсайт. URL: https://www.researchgate.net/post/What_are_the_aspects_of_successful_internationalization_of_higher_education_institutions (дата звернення: 05.11.2023).